

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 134.

Anden Session.

51de Møde.

Torsdagen den 19de December.

(Fortsat).

Ordføreren: Jeg maa i Anledning af den høitærede Finantsministers Bemærkning, at Forsendelsen ad den hurtigste Wei i Reglen vil være den kostbareste, (Finantsministeren: Og meest risquant!) yttre, at jeg troer, det i flere Tilfælde forholder sig omvendt; jeg kan navnlig hente Exempler fra vor indenlandsske Brevbefordring. Som bekjendt er ved Søtransporten, hvor Risikoen er den største, Portoet for Breve nedsat til det Halve; de Breve altsaa, som befordres med Dampsskibe til Aarhus eller Aalborg, som, uagtet de undertiden først afgaae om Morgenens, dog komme hurtigere til Bestemmelsesstedet end de Breve, som afgif den foregaaende Aften, have hidtil kun erlagt den halve Porto mod dem, som forsendes med Landposten. Jeg troer saaledes, at det ikke ganske forholder sig, som den høitærede Finantsminister anførte, at den hurtigste Befordring altid er den dyreste. Med Hensyn til det Tillæg, som Udvalget har foreslaaet, da har man ingenlunde overseet, at det er en i Postvæsenet almindelig Regel, at Brevene skulle affendes med den første Post; det forholder sig vel saa, men jeg maa dog tillade mig at bemærke, at, skjøndt denne Regel har Tidernes Gævd for sig, maa man ikke overse, at Postvæsenet og Postbefordringen har i den nyere Tid modtaget saamange Forbedringer, og det er netop Formaalet for Postbefordringen at virke til Brevsendelsens Lær, og jeg troer derfor, at man ikke ubetinget kan fra ældre Bestemmelser, som da vare hensigtsmæssige, ulede, at det skal være en vedblivende og ufravigelig Regel. Jeg kan saaledes ikke nægte, at, uagtet det, den ærede Finantsminister har oplyst, og, uagtet de

Betæneligheder, som Postvæsenet kan have derimod, fremstiller Sagen sig for mig saaledes, at Publikum ikke alene kan forlange fine Breve befordrede med Posten, men ogsaa med den Post, som kommer hurtigst til Bestemmelsesstedet. Hvad mere værdifulde Breve, som Bengebreve, angaaer, da vil Affenderen selv tage Hensyn til den Risiko, som er forbunden dermed, og han vil jo, naar han finder det fornødent, kunne forlange Affendelsen med en bestemt Leilighed.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget:

Nr. 4: „Bitriol“ udgaaer, og dette Nr. begynder saaledes: „Krudt, Skedevand, Svovlsyre, Saltsyre og andre ædende Syrer, kemiske Svovlstifter“ o. s. v.

eenstemmigt vedtoges med 33 Stemmer.

2) Forslag af Udvalget:

At Nr. 5 forandres saaledes: „Dverensstemmende med de under Nr. 1, 2 og 3 anførte Bestemmelser er Postvæsenet forpligtet til med de respective Poster at befordre alle saadanne Forsendelser, som ifølge § 11 ere Gjenstand for dets Eneret. Iøvrigt bestemmer Generalpostdirecteuren det Omfang, hvori Befordringen kan tilbydes.“

eenstemmigt vedtoges med 35 Stemmer.

3) Første Deel af Forslag af Udvalget:

At den tilføies som Nr. 6:

„Enhver Forsendelse skal, naar ikke anderledes forlanges ved Paategning, afgaae med første Post, hvortil den efter sin Bestaaffenhed henhører.“

vedtoges med 29 Stemmer mod 2.